

[N. Neergaard.]

nansminister Statsbanerne, og det var selvfølgelig ogsaa den højtærede Minister for offentlige Arbejder inde paa. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder dvælede særlig ved Takstnedsættelsen, som han jo giver Skylden for alle Ulykker. Denne Takstnedsættelse maa, som jeg ogsaa tidligere har gjort opmærksom paa, betragtes ud fra to Synspunkter, for det første som en Lettelse for Erhvervslivet, der blev krævet med overordentlig Styrke fra alle Sider af det erhvervsdrivende Samfund, og dernæst som en driftsmæssig Foranstaltning for at imødegaa den rivende Nedgang, kan man godt sige, i hvilken Godstransporten befandt sig som Følge af Konkurrencen fra Bildriftens Side. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var inde paa, at denne Godstakstnedsættelse betød jo aldeles ingenting, det var saa og saa meget for et Slagterisvin, o. s. v., o. s. v. Men det er en uhyre letbenet Argumentation; paa den Maade kan man jo tage Livet af en hvilken som helst Nedsættelse af en Takst eller en indirekte Afgift, hvis man vil tage det enkelte frem og sige: Kan det hjælpe Erhvervslivet, at et Slagterisvin kan blive transporteret saa og saa meget billigere! Paa samme Maade kan man gøre med alle mulige Takster og indirekte Afgifter, men det er en Argumentation, der intet siger. En Godstakstnedsættelse som den her gennemførte virker paa mangfoldige Maader overfor Erhvervslivet, og det kan slet ikke nytte at trække saadan en enkelt Post frem og sige: Kunde det da hjælpe saa storartet! Desuden, hvis virkelig en generel Takstnedsættelse ikke havde en stor og paa viselig Nytte for Erhvervslivet, hvorfor var da det socialdemokratiske Parti, med den nuværende Minister for offentlige Arbejder som Ordfører, saa uhyre ivrigt for i 1922 at gaa langt længere ned med Nedsættelserne, end Venstre-regeringen den Gang gjorde? Den Gang var det Livet om at gøre omtrent for Erhvervslivet, at man kom, ikke alene ned til det, som Venstre foreslog, men langt, langt længere ned. Nej, her foreligger der en grundig Frontforandring fra det ærede Partis Side. Det andet Motiv var dette: at standse Nedgangen i Godsmængden. Det var virkelig i høj Grad paakrævet at faa en saadan Standsning tilvejebragt, for der var en rivende Nedgang. Fra 77 Mill. Kr., som Godstransporten indbragte i 1924—25, sank den til 68½ Mill. Kr. i 1925—26 eller med 11 pCt., og fra 1925—26 til 1926—27 sank den til 64 Mill. Kr. eller med 7 pCt. Det er man berettiget til at kalde en yderst faretruende Ned-

gang. Men efter at Takstnedsættelserne havde fundet Sted, begyndte der ikke den Fremgang, som man havde haabet, men dog var ikke alene Nedgangen standset, men der var ogsaa en Fremgang fra 1927—28 til 1928—29 fra 50 Mill. Kr. til 51,8 Mill. Kr. Persontrafikken har længe holdt sig nedadgaaende, men ogsaa her er der i den sidste Tid dog begyndt at vise sig Resultater af de Lempelser og Nedsættelser, som skyldtes den foregaaende Minister.

For øvrigt maa det jo bemærkes ved hele denne Takstnedsættelse, at dens finansielle Baggrund var den store Udgiftsformindskelse, som blev tilvejebragt ved den foregaaende Regerings Arbejde. Derfor har ogsaa Resultatet kunnet blive det, at i det socialdemokratiske Ministeriums sidste Statsregnskab, for 1926—27, var der, bortset fra Forrentning og Afskrivning, et Overskud paa 6,5 Mill. Kr., som dog vistnok maa reduceres med 1 Mill. Kr. under Hensyn til, at Rabatten fra 1926—27 gik over paa 1927—28, saa det maa være rettere at sige en 5½ Mill. Kr. Men i 1928—29 var Overskuddet — trods Isvinteren — 2,7 Mill. Kr., beregnet paa samme Maade, og det efter at der havde fundet Takstnedsættelser Sted til et Beløb af ca. 18 Mill. Kr.

Jeg skal, medens vi er ved Statsbanerne, erindre om, at jeg ikke fik noget Svar paa, hvordan det kunde være, at Godsindtægten — siden den nuværende højtærede Minister er en saa stor Fjende af optimistisk Budgettering — for 1930—31 kan sættes til 6¼ Million mere, end Regnskabet for 1928—29 viser, da dog den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale i anden Sammenhæng sagde, den Gang da det gjaldt om at godtgøre, at Finansloven for 1929—30 ikke vilde holde, at det var ikke alene dette Regnskabsresultat, man havde at holde sig til, men efter de Meddelelser, man havde fra Statsbanerne, var der ikke nogen Fremgang at spore i indværende Aar. Hvis det er rigtigt, at der ikke har været nogen Fremgang at spore, hvorledes kan man da budgettere en Godsindtægt, som er 6¼ Million større end paa Regnskabet? Det kunde jeg nok lide at faa lidt Besked om.

Den højtærede Finansminister talte om de etaarige Statsgældsbeviser til Landmandsbanken og mente, det var en Fejl — jeg tror næsten, det var en Fejl, at der overhovedet var udstedt Statsgældsbeviser, men i hvert Fald var det en Fejl, at de var udstedt som etaarige. Jeg ser saaledes paa det, at med Hensyn til, om disse Penge skal udbetales kontant eller gennem Statsgældsbeviser, hvilket jo Loven giver Finansministeren Ret til at bestemme, maa det afgø-